

Nr 257.

Av herr **Pettersson** i Dahl, *angående pensionsrätt i statens pensionsanstalt för tjänstemännen vid Sveriges fjäderfäavelsförening.*

År 1936 gjorde Sveriges fjäderfäavelsförenings styrelse en framställning till Kungl. Maj:t om rätt för föreningens tjänstemän att bli pensionsförsäkrade i Statens pensionsanstalt. Den 20/12 1940 beslöt Kungl. Maj:t att denna framställning för närvarande ej föranledde någon åtgärd.

Befattningshavarna inom föreningen äro i 40-årsaldern, och då ytterligare dröjsmål med frågans lösande skulle medföra förhöjda premier för de anställda, såvida inte staten tillskote behövt belopp, jämte en vid denna ålder förklarlig känsla av otrygghet, gjorde styrelsen en undersökning hos Svenska personal-pensionskassan av kostnaderna för en pensionering. Pensionsavgifterna för föreningens tjänstemän uppgingo till 6.164 kr. per år, varav på föreningens andel skulle komma 4.546 kr.

Sveriges fjäderfäavelsförening har i sin tjänst en sekreterare, två konsulenter, ett kontorshbiträde och en förman vid kontrollstationen. Avlöningssumman uppgår till 24.000 kr. + 20,7 procent i kristilllägg. Föreningen erhåller i statsbidrag 36.000 kr. Föreningens tjänstemän ha ansetts böra vara jämställda med hushållningssällskapens, men då pensionsfrågan ej kunnat ordnas, komma de i betydligt sämre ställning än sällskapens anställda.

I sin framställning om statsanslag för budgetåret 1942/43 upptog föreningen förslaget om pensionering av föreningens tjänstemän i Svenska personal-pensionskassan och upptog i utgiftsstaten ett belopp på 4.500 kr. till detta ändamål.

Lantbruksstyrelsen förordade i sitt yttrande häröver, att föreningens tjänstemän erhöle rätt att bli pensionsförsäkrade i Statens pensionsanstalt, varvid föreningens avgifter kunde beräknas till 1.000 kr.

I sitt remissutlåtande den 3 oktober 1941 anförde Statens pensionsanstalt, att om statsunderstödd pensionering befundes böra anordnas, borde pensionsfrågan lösas genom att bereda befattningshavarna rätt till pension från Statens pensionsanstalt. Anstalten ansåg i betraktande av vad lantbruksstyrelsen anförut rörande betydelsen för det allmänna av föreningens verksamhet m. m. icke längre böra motsätta sig att hos föreningen fast anställda befattningshavare med full sysselsättning beredas pensionsrätt i anstalten.

I 1942 års statsverksproposition anförde jordbruksministern, att i ärendet framkomna förslag om ordnandet av pensionsfrågan för vissa befattningshavare hos föreningen torde böra anmälas för Kungl. Maj:t i annat sammanhang.

Uti 1943 års statsverksproposition nämnes intet om denna pensionsfråga. Då såsom ovan nämnts detta förhållande skapar för dessa tjänstemän en viss otrygghet, och då såväl lantbruksstyrelsen som Statens pensionsanstalt tillstyrkt pensionsrätt i anstalten, vågar jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att tjänstemännen vid Sveriges fjäderfäavelsförening bliva pensionsförsäkrade i Statens pensionsanstalt.

Stockholm den 24 januari 1943.

Anders Pettersson
i Dahl.